

යට පතුල කිහි කැවෙනවා දැන් ඉන්න වනජීවී ඇම(බ)යා සිහිවෙලා.

අද පාර්ලිමේන්තු පාරේ රාජගිරිය හන්දියේ අද තියෙන බේර් ගහ ළඟ එදා තිබුණේ චේන්ද්‍ර පොළක්. එතැනින් යන අය චේන්ද්‍ර පොළට ගතයක් දාන්න ඕනේ. වැලිකඩ ඉදුන්

කලපලුවාවට යනකල්ම කන්ද. කන්ද නගින කොට පිරිමි ටික කරන්නේ බිහිවනවා. නැතිනම් කරන්නය අද්දේන බැහැ. දියවන්නා මිය ළඟ ඉදුන් ඉස්සරහට යනකල් මුලු පැන්තටම තිබුණේ ගෙවල් දෙකයි. පරණ වැලිකඩ පොලියිය තිබිබ තැන මට මතක් වුනා.

ඩාර්ලි පාරේ කෙළවරේ "සිවලි ගියට්ටි කියලා සිතමා ගාලාවක් තිබුණා. හවස තුනට තමයි විදුලට පෙන්වන්න පටන් ගත්තේ. ඒවා කල සුදු. දෙබස් නැහැ. ඉංගිරියයෙන් කතාව ලියාවෙනවා විතරයි. චිත්තරාජය බලලා පයින් ම ආයෙන් බිම්බලපිටියට එන්න ඕනේ. බිම්බලපිටියේ ඒ කාලයේ බත් කඩ කිහිපයකුත් තිබුණා. අපේ ආවිච්චි අබ්බ කනවා. අපි බිම්බලපිටියේ ඉදුන් කොටුවට රක්ෂේ එකකින් ගිනිත් මේන් ස්ථිරි එකේ

කඩයකින් අබ්බ ගන්නවා. දන්නවද අබ්බ. මුද්දක කාලා තියෙනවා බිලිං. ඒ පාලේ කොළඹ කෘම බිම හරිම පිරිසිදුයි. පළතුරු, එළවලු වත්තෙන්මයි ගන්නේ. හැමෝම එක වගේ එකමුතුයි. ඒ එකමුතුව සහෝදරත්වය අද දකින්නවත් නැහැ.

ප්‍රේමී කාර් හෙවත් ප්‍රේමරට් කොළඹට ආවේ පස්සේ කාලයක. පිටකොටුව ඉදුන් ගිගිරිපාස් වලටත් , මරදානේ ඉදුන් බොරැල්ලටත් දුදේ ඉදුන් රැ වෙනකල්ම ප්‍රේමී කාර් දෙකක් හැම තිස්සේ ම එහා මෙහා ගියා. හෝල්ටිය් තිබුණේ නැහැ. ලක්ෂ්‍යව ඇද්දම ඕනෑම තැනක හවිත්තනවා. රියදුරු

කෙටුනා, කකුලෙන් ලේ ද මුදුවෙන් දහදිය ගැලුවා.

දොස්තර අන්තෝනිස් වර්ජනය කරපු දවසක් මම තවම නොයනවා. උපවස කරපු දවසක් මම තවම නොයනවා. වෘත්තීය වගකීම් පැහැර හැරී දවසක් මම තවම නොයනවා. මොකද මගේ කකුල සැත්කම කල වෙලාවේ, මුළු රටේම තිබිබේ ඇද්දිරි තිහිය. සවස පළාත් සභා ප්‍රජාපල අඟහින රටම සුදානම්. එදා ශ්‍රී ලංකා එක තරම කලේ නෑ. මුද්දක කලේ සාත්තු නිවාසයේ ලෙසකර්ම කරන ස්ථානයට ඇතුල් කලා. දොස්තර අන්තෝනිස් මගේ පතුල පැලුවා. අද මම දෙපයින් ඉන්නේ, යන්නේ ඒ දෙවි උන්තමයා නිසා. තව දවසක් දෙකක් ගියානම් මගේත් කකුල කොට වෙන්ත තිබිබා.

"මට ගොඩක් අය කිවුවේ ඩොක්ටර් අන්තෝනිස් කියලා හැබැයි මම පි. ආර්. අන්තෝනිස්." බෙහොම දෙනෙක් තමන්ට "අන්තෝනිස්" ලෙස ඇමතුවත් තමන් ඒකට අකමැති බවත්, තමන්ගේ නම "අන්තෝනිස්" මිය ඇන්තෝනිස් නොවන බවයි, ඒ උන්තමයා මට කිවුවේ. එතුමා ගිහියට සිතාලෙයි.

"මම සුද්දෙක් එනෙම නෙමෙයි." මුද්දකට දොස්තර අන්තෝනිස්ගේ මයිනර් රටය සිහිවේ.

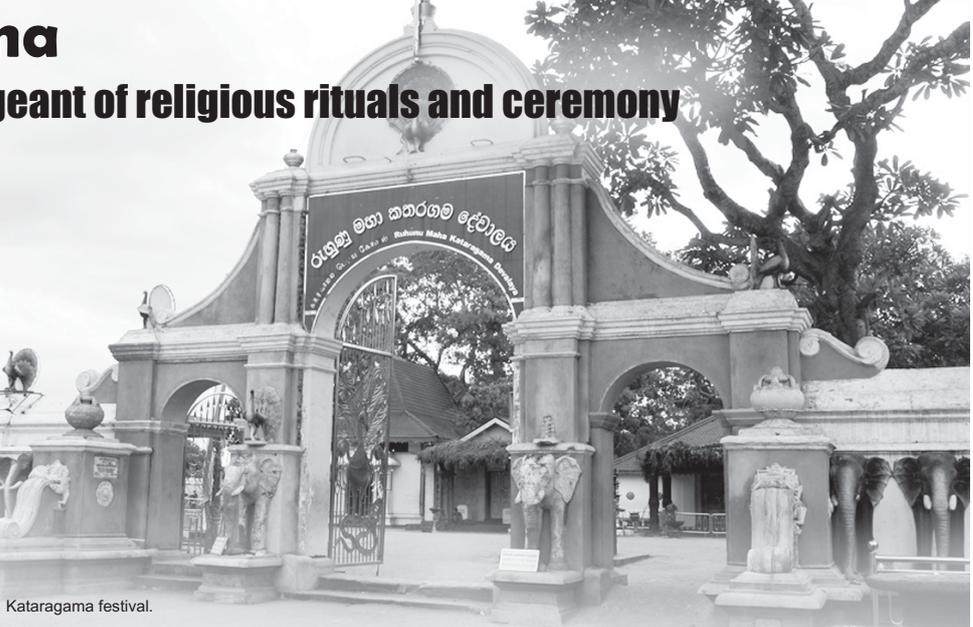
සැදැහැවත් බොදුනුවෙකු වූ දොස්තර අන්තෝනිස්ට හිටත් සුව ලැබිබා.

Kataragama

a spectacle of pageant of religious rituals and ceremony

An annual spectacle of religious ceremony veiled by carnival type of atmosphere with breath-taking firewalking, kavadi dancing to the beat of explosive music, and scary piercing of skins by hooks, begins on July 24 in the deep South of Sri Lanka. It is the annual festival of Kataragama attended in their droves by the Hindus, Buddhists and Muslims, Veddas, and other religious communities irrespective of their religious faiths and beliefs. It is a complex festival dedicated mainly to Kataragama deviyo.

According to the Hindus and some Buddhist texts, the main shrine is dedicated to Kartikeya known to Tamil sources as Skanda, God of War. As his influence waned in North India and survived in South India as Subrahmaniya, he came to be known as Skanda-Kumara. He was identified with the deity in the Kataragama shrine known as Kataragama deviyo. He eventually became one of the guardian deities of Sri Lanka.

Kataragama festival.

Dr. Mathu H. Liyanage

It is interesting to know that, according to another legend, he came to Sri Lanka and asked for refuge from Tamils, which was refused. He lived with the Sinhalese in Kataragama. As penance for their refusal, the deity forced them to indulge in body piercing and fire walking in his festival. These acts still take pride of place at the

Another Sinhala legend says that King Dutugemunu, the national hero who unified the country, was a worshiper of the deity. He had the shrine erected at Kataragama to honour the deity after his victory over King Elara.

According to Vedda legends, Veddas have kept out of the mainstream culture of Sri Lanka and do not treat Kataragama deviyo as their deity. They consider Kande Yakka or Gale Yakka (Lord of the Rock) to be their deity to appease before they go on hunting. They build a shrine made out of thatched leaves with an arrow or lance planted in the middle of the structure. They dance around the shrine as they become possessed with the spirits

of their ancestors that guide and support the hunting party in techniques and lead them to the most appropriate and profitable places for hunting.

Local Veddas believed that the close by mountain peak of Vaedihitti Kanda (The Mountain of Veddas) was the abode of the deity. The legend described how the Skanda-Kumara, the deity, landed on the shores of Sri Lanka, with his wife Thevani-amma, and how he was allured by Valliamma, the beautiful daughter of a Vedda chief. One day, Valliamma was watching over the crops on his father's garden, when Kataragama deviyo happened to see her and he was enamoured by her pretty looks. He tried to woo her but failed. He

told his brother Ganesha, the God of Wisdom, about his intentions and asked him to get her somehow. Ganeha, who wanted to play a scary trick on her, took the form of an elephant created by the deity and trumpeted before her. Frightened for life, she clung to the Kataragama deviyo, seeking his protection and promising she was prepared to go with him. Kataragama deviyo was so excited and overjoyed that he forgot the plan that he would change the transformation of God Ganesha. This is the reason why God Ganesha still carries the face of an elephant on his shoulders.

The Kataragama Festival with all its attractions wrapped up with religious flavour ends on August 2nd this year.